

Feladó:

Evangélikus Lelkészi Hivatal
2800 Tatabánya
Tátra u. 13

LÁMPÁS

„Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék?” (Zsolt 27,1)

Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja - V. évfolyam 1. szám 2006. Bőjt

HAL ÉS NYUSZI – VAGY KERESZT ÉS FELTÁMADÁS?

*Krisztus feltámadt, elmúlt kín, gyalázat, Örven-
dezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk!
Ha föl nem támad, nincsen bűnbocsánat, Ámde
ő feltámadott, áldja Krisztust ajkatok!*

(EÉ 213. ének)

Talán így dallam nélkül, a pusztá szöveg is
érezelteti picit azt az önfeledt örömet, melyet
érez, aki átélte Húsvét ünnepének csodáját: Jé-
zus győzelmét a halál felett.

Azt a győzelmet, melyről nagyon keveset
beszélünk, mert tabu-téma. Már a halál is az -
hát még a folytatása! Közismert szóhasználat:
azt szeretnénk mondani: „ha meghalok” - ehe-
lyett azt mondjuk: „ha történik velem valami”.

Ugyanezért mindig is igyekezett az ember
kikerülni nagypéntek és húsvét igazi tartalmát:
könnyebb hagyományokat követve halat enni,
majd játékosan nyuszi-csokikat keresgélmi a ta-
vaszi harmatban, mint szembenézni a ténnyel:

emberségem buktatóiból csak az a kiút, hogy
Valaki kegyetlen halált halt értem. Jobb elke-
rülni az ilyen témát...

Ám ebben a „ki-ne-merjük-mondani” lég-
körben minden konvenciót és beszédtema-
keretet túllépve cseng és visszahangzik az
evangélium, és vele a fenti ének: „Krisztus fel-
támadt!”

Ha félretoljuk ezt, megmaradhatunk a halnál
és nyuszinál. Viszont felvetődik a kérdés: van-e
értelme Jézusnak, van-e értelme karácsonynak,
nagypénteknek, tízparancsolatnak, imádságnak,
templomoknak és gyülekezeteknek, ha azt ad-
ják, amit sokminden más is meg tud adni: er-
kölcsei tanulságot, játékot, ünneplést? Lehet-e
mássá az élet, ha úgyis meghalunk, s minden-
nek vége?

Kezdetől fogva felismerték tehát az egy-
házban: mindennek a feltámadás adja meg az
értelmét: ha Jézus nem támadt fel, akkor nem
erősebb a halálnál - s az emberi bűnnél; akkor

hiába hozta a kereszthalál áldozatát; akkor nem
igaz a bűnbocsánatról szóló ígérlet; akkor nem
igazak a megváltásról szóló régi, ószövetségi
ígértek sem; akkor Isten minden szava hiába
hangzott el, s íratott le...

Láthatjuk: mennyire egyetlen pilléren nyug-
szik a keresztyénség, s az egész összeomlik
bennünk az alapoktól a tetőszerkezetig, ha nem
vesszük meghökkentően komolyan Jézus fel-
támadását - s vele a miénket.

Ha nem is lehet hallani itt az újságban a fenti
ének dallamát, a szavaiból is sugárzik: aki ezt
mondja, az szíve mélyéig szorongatott helyzet-
ben *volt*, s most teljes szívből, felszabadultan
örül. Ez a nyilvánvaló *személyes érintettség* az
oka, hogy kívülről igen nehéz valamelyest is
megérteni a húsvéti hitet. Gyakorlatilag lehetet-
len. Sodrásába kerülni azonban hatalom: mert
boldog emberré tesz.

sch. g.

HAZAI VENDÉGEK

Az adventi Lámpásban írást közöltünk gyülekezetünk egykori helyettes lelkésztől, Szigethy Szilárdtól és feleségétől. Az így elindított rovat szándéka, hogy megszólaltassunk olyanokat, akik hosszabb-rövidebb idővel ezelőtt gyülekezetünkben éltek, illetve itt szolgáltak, és visszaemlékezésükkel, a maiaknak írt üzenetükkel segíthetik közösségünk növekedését a Krisztusban.

Ezúttal örömmel és Isten iránti hálával adjuk a Testvérek kezébe a tatabányai evangélikusság második lelkészének, dr. Selmeczi János nyugalmazott teológiai tanának az írását.

ÖKUMENIKUS TESTVÉRI KAPCSOLATOK TATABÁNYÁN

Több mint húsz esztendeig szolgáltam Tatabányán (1948-1970). Ez alatt az idő alatt történt a második világháború utáni rendszerváltás, amely az egyházak részére, de a lelkészek számára is sok kellemetlenséggel járt. De mindennek ellenére Isten sok felejthetetlen és kedves emlékekkel ajándékozott meg ottani szolgálatom idején. Ezek közül az ökumenikus kapcsolatokat szeretném megemlíteni. A református gyülekezetekkel való kapcsolat kezdettől fogva jó volt, hiszen a mai Tatabánya területén élő evangéliku-

sok először a bányatelepi közös protestáns gyülekezetben éltek. Az evangélikus gyülekezet csak 1930-ban alakult

meg. Odaérkezésem idején évenként csak egy közös gyülekezeti alkalmunk volt, a reformációi emlékűnnepély, melyet felváltva az evangélikus és a református templomban rendeztünk meg. A négy református és a két evangélikus lelkész kapcsolatát először az erősítette, hogy hétfő délelőttöként néhányan a gőzfürdőben találkoztunk, ahol jókat beszélgettünk. Itt támadt az az ötletünk, hogy a parókiákon felváltva találkozzunk hetenként, ahol azután megbeszéltük az elmúlt hét eseményeit és készültünk fel a jövő vasárnapi igehirdetéseinkre. Mivel mi egyházunk által előírt textusokról prédikálunk, református lelkésztestvéreink is ezek szerint prédikálnak. Az ötvenes évek közepétől vezettük be

az ökumenikus imahét közös gyülekezeti alkalmait, amelyeket közös úrvacsoravételrel szoktunk befejezni. A hatvanas évek elejétől pedig bevezettük, hogy havonként egy vasárnap délután először csak a presbiterek számára, majd a gyülekezetek kérésére a gyülekezetek számára is közös ökumenikus alkalmakat tartottunk.

A római katolikus gyülekezetekkel a Második Vatikáni Zsinat előtt nem volt lehetőség ilyen ökumenikus gyülekezeti alkalmak tartására, de a lelkészekkel való kapcsolatunk ilyen ökumenikus volt. Mutatja ezt az is, hogy Tábornszky László lelkésztestvérem a bánhidai plébánia üres segédlelkész lakásában, én pedig a VII-es telepi plébánia épületében - nyilván a katolikus püspökség előzetes hozzájárulásával - kaptunk lakást.

Nem tudom, hogy napjainkban milyenek Tatabányán az egyházak közötti ökumenikus kapcsolatok, de gondolom, hogy azóta csak testvéribbek lettek, mert véleményem szerint e kapcsolatok nélkül nem lehet igazán hiteles egyházaink szolgálata.

Dr. Selmeczi János

LUTHER MA IS IDŐSZERŰ

KÍSÉRTÉS - PRÓBATÉTEL

Máté 4, 1-11

Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségünkben, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt.

Zsid 4, 15.

Mikor az ördög megkísért, szívemet azzal vigasztalom, hitemet azzal erősítem, hogy ismerem Azt, aki az ördögöt legyőzte és aki nekem mindenkor segítség és vigasztalás. A hitem tehát legyőzi az ördögöt. Isten éppen azért ad hitet, hogy tudjam: Krisztus legyőzte érttem az ördögöt.

Nem félek hát a kísértéstől. Hi-

szen arra való az, hogy a hitem megerősödjék, felebarátom pedig az én megkísértetésemben és győzelmemben vigasztaló példát lásson.

Számíthatsz rá, hogy mikor hinni kezdesz, a kísértés sem várat sokáig magára. A Szentlélek nem hagy békén, hanem hamarosan kísértésbe vet. Miért? Hogy a hitünk alaposan kipróbált legyen. Mert különben úgy táncoltatna az ördög, mint szél a szalmaszálat. De Isten nehezéket akaszt ránk s ezzel jól megrögzít, hogy ördög és ember meglássa rajtunk az Ő hatalmát. Így bizonyítja meg Isten a mi gyengeségünkben az Ő felséges dicsőségét. Ezért taszít bennünket pusztaságokba, elhagyatottságba,

ahol semerre segedelmet nem látunk, sőt úgy érezzük, hogy maga Isten is egészen elhagyott. Mert ahogy a Krisztussal bánt, úgy bánt velünk is. Ez pedig nem gyerekjáték, hanem félelmetes próbatétel.

*Jézus sebeidnek mélye
Vigasztalja lelkemet,
Minden földi nagy inségbe'
Ott látom keresztedet.
Ha kísértnek a bajok
És már bűnre gondolok,
Szenvedésed emlékeztet,
Hogy kerüljek minden vétket.*

Luther Márton írását közreadta:
id. Bánszky Pál

Tisztújítás – választások

- Egy „kiszolgált”(?)
presbiter gondolatai –

Ebben az évben nemcsak országos választások lesznek, hanem a Magyarországi Evangélikus Egyházban is általános tisztújítási választásokra kerül sor a választásokról és a szavazásról rendelkező, hatályos 2005. évi VII. számú egyházi törvény alapján. Ezzel az Egyház különböző szintű: egyházkerületi, egyházmegyei, gyülekezeti tisztségviselőinek eddigi mandátuma befejeződik.

Gyülekezetünkben is elvégezte a szükséges előkészületeket a Presbitérium által megválasztott Egyházközi Jelölőbizottság. Így többek között a Gyülekezet választó és szavazati joggal rendelkező tagjaitól jelölési javaslatokat kért, ezek alapján jelöltlistát állított össze, majd tevékenységéről beszámolt a Presbitériumnak. A beszámolót a Presbitérium jóváhagyta.

2006. március 12-én, Bőjt 2. vasárnapján, az istentisztelet keretében megtartott Választó Közgyűlésen a választások lezajlottak, és sor került a megválasztott, gyülekezeti tisztségviselők fogadalom-tételére és beiktatására is.

Néhányan, az eddigi tisztségviselők közül saját kérésükre és elhatározásukra, főként idős korukra tekintettel, már nem kerültek rá a jelöltlistára akkor sem, ha esetleg kaptak jelölési javaslatot. Ők: **id. Bánszky Pál** (felügyelő), **Csabai Sándorné** (presbiter), **Dr. Dely**

Lászlóné (jegyző), **Dr. Kende József** (presbiter), **Klespitz Jenőné** (presbiter), **Nagy Sándor** (presbiter), **Varga Györgyné** (presbiter) és e sorok írója tovább már nem tisztségviselői a Gyülekezetnek, de azért - reménységük szerint - továbbra is aktív tagok maradnak. Ők a „kiszolgált” tisztségviselők (remélem ezzel nem bántottam meg egyikőjüket sem). Egy-több választási cikluson át az volt a – bizonyosan nem mindig tökéletesre sikerült – törekvésük, hogy segítsék, előbbre vigyék Gyülekezetünk életét, fejlődését, erősödését az Úrban.

A Presbitériumnak és a Jelölőbizottságnak most az volt a célkitűzése és szándéka, hogy Gyülekezetünkben is olyan - nemcsak új, hanem lehetőleg fiatalabb - tisztségviselők kapjanak mandátumot, vagy kerüljenek - esetleg az eddigitől eltérő tisztségbe – újra megválasztásra, akik a maguk területén végzendő hűséges, odaadó szolgálatukkal segítenek továbbvezetni a Gyülekezetet, frissíteni, erősíteni tudják a Gyülekezet életét, tevékenységét és célkitűzéseit.

Röviden ezek voltak azok az események és történések, amiket elvégeztünk a Gyülekezetben. – De mit tudnánk mi, „kiszolgáltak” útravalóul adni Nektek ehhez a szolgálathoz?

Legyenek útmutatóként – velünk együtt – továbbra is közös imáitok:

„Urunk, légy velünk, hogy a te gyermekeid legyünk, a te utadat

járjuk, a te kezedet fogjuk, a te igédre figyeljünk. Ámen.” **(ahogy a Presbitérium e ciklusbeli utolsó ülésének elején imádkoztuk).**

És a befejező ima: „Engedd meg, Istenünk, hogy a nevedben legyünk együtt. Áldj meg minket azzal, hogy meglátjuk gazdagságodat, ajándékaidat, és napról-napra kutatjuk: mi minden jót készítettél, rejtettél el a számunkra ezek között a falak között, ezekben, az alkalmainkban, közösségeinkben, amelyekben összegyűlünk, azokban az emberekben, akikkel együtt vagyunk igéd hallására, ügyeink intézésére. Mutasd meg, Istenünk, kérünk, amit terveztél velünk, hogy meggazdagodjunk mindabban, amit jónak tartasz a számunkra. Jézusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.”

Még valami „hamuba sült pogácsát” a tarsolyotokba tőlem - Nektek és mindannyiunknak is:

„Legyen gondod rá, hogy teljesítsd azt a szolgálatot, amelyet átvettél az Úrban!

(Kolosséi levél 4,17)

„Munkára két kezem! Mit Isten tennem rendel, jó szívvel, vidám kedvvel elkezdem, s végezem!”

(ÉÉ 93:5)

Lukonits Ottó

Az új tisztségviselők**Presbitérium:**

Major P. Gáborné - felügyelő
Kemény István - másodfelügyelő
dr. Sassi Endréné - kántor, számvevőszéki elnök
Greksa Istvánné és Valkó Márta - jegyzők
Kencs István és Vertényi Domonkos - gondnokok
Torzsáné Farkas Ágnes - pénztáros

Dombi Lajosné, Goór István, dr. Hidas János, Juhász Dénesné, Major Gábor, Nagy Gabriella, Saller Molnár Róbert, Tompos Csaba - választott presbiterek.

További tisztségviselők:

Mátyás Györgyné egyházmegyei közgyűlési küldött
Nagy Gabriella egyházmegyei közgyűlési pótküldött
Dombi Lajosné és Hegyi Imréné számvevőszéki tagok

Evangélium a világúrból!

„ProChrist” – Talán sok tatabányai és környékbeli evangélikus számára nem ismert fogalom. Pedig „KRISZTUSÉRT” hirdetik az ígét az arra felkért, vállalkozó és szellemi talentumként az igeértelmezés, igemagyarázás képességét magukénak tudható, általában protestáns lelkészek. Teszik ezt háromévenként március vége felé egy hatalmas müncheni sportcsarnokból műholdas műsorközvetítés révén. Az alkalom szervezői a prédikációkat felvezető, azokat megerősítő, kiegészítő, színesebbé, elképzelhetőbbé tevő, majd a végén mindezeket elhalkító, lecsengető programokról is gondoskodnak. Nyolc alkalommal esténként 18 óra körül érkezik Németországból hozzánk és a világ nagyszámú országába, területére, a lelki, szellemi táplálék. Nálunk itt Tatabányán öt alkalommal, március 21-25-ig hívunk

és várunk minden kedves érdeklődőt, este 17.30-kor kezdődő gyülekezéssel a bányai református templomba, a megelőző napon felvételre kerülő műsoranyag 24 órás csúszással történő közreadására, az azt körülölelő helyi lelképásztori szolgálatokra, együtténeklésekre, beszélgetésekre, eszmecserekre! A városi rendezvény koordinátorai, akik négy, megyeszékhelyükön szolgálatot teljesítő, elsősorban protestáns (2 református, baptista és evangélikus) gyülekezetek tagjai segítségével az előkészületi munkálatokkal vannak elfoglalva, arra kéri „gyakorló” híveiket, hogy lehetőség szerint semmilyen felekezethez sem tartozó ismerőseik, barátaik, rokonaik társaságában tegyék tiszteletüket az alkalmon! Isten ígéjének ezen a módon történő – ezért széles néprétegekhez eljuttatható – közvetítési formája főképpen Isten szeretetéről, gondviseléséről, az ő Szent

könyvéről, Jézus Krisztus áldozatáról, életmódjáról, példaadásáról, gondolkodásáról, beszédeiről, tanításairól, hívogatójáról, valamint a Szentlélek munkájáról, szerepéről, hivatásáról még nem, vagy, csak nagyon felszínesen halló, olvasó, látó, érzékelő, tapasztaló embertársaink lelki üdvössége érdekében végzett hathatós segítséget, támogatást, gondoskodást kitérően szolgálhatja.

Reménységünk szerint Teremtő Urunk áldása kíséri a teljes programsozortot!

Dombi Attila

Ezt a verset Zoltán Andrásné református testvérünk adta közre, illetve mondta el március 1-én a templomunkban tartott ökumenikus női imanapon, ahol nyolcadmagával szolgált, a város különböző keresztyén gyülekezeteinek nőtagjaival együtt.

A vers szerzője az ő fiatalon elhunyt édesanyja, akinek számos hátrahagyott alkotása közül sok elveszett, amikor 1945-ben az oroszok feldúlták a lakásukat. Ezt sikerült megmenteni a romok közül.

Varga Erzsébet (1896-1939) Feltámadás napja

A feltámadás napján öröm tölti szívünk
mert ez jelenti részünkre örök üdvösségünk
Jelenti számunkra a dicső feltámadást,
mert Jézus legyőzte értünk a halált.

Ahogy ő feltámadt - mi is feltámadunk.
ha Krisztussal az életben együtt járunk.
A halál csak nyereség lesz számunkra
ha Jézus lesz szívünknek királya.

Ha a feltámadott Jézus uralja szivedet
nem lesz nehéz a földről az elmeneteled.
Mert azért támadt fel és legyőzte a halált,
hogy megnyissa nekünk a mennyország kapuját.

De nem mehet oda gyáva és hitetlen.
Csak akit Jézus megváltott a földi életben.
A feltámadott Jézus minket is hívogat.
Adjuk neki oda teljesen magunkat.
Akkor boldogan várjuk a hazaszólítást.
A számunkra elkészített dicső koronát.

VALLÁSTÖRTÉNET

A hinduizmus

[Ezt most tekinthetjük egy rendszeres vallástörténeti kurzus kezdetének?

Mert időben vagyunk...

Sok-sok megjegyzést fogok tenni, amelyek bátran átúgorhatók, amennyiben ismertek, vagy érdektelenek. A téma itt Európában kevéssé érthető, ha a hatalmas időbeli, kulturális, stb. távolságtól el is tekinünk...]

Elő-India honi vallását, amelyhez ma a szubkontinens lakóinak kb. kétharmada tartozik, brahmanizmusnak vagy hinduizmusnak nevezik.

No, mindjárt két (új?) fogalom. A két kifejezés eredete teljesen eltérő. A brahmanizmus [e.: brámanizmus] szó az indiai papok kasztjának, a brahmanák [brámanák] nevéből származtatható, és nem Brahma isten nevéből, amint azt sokszor – tévesen – állítják. Az indiai „szentháromság”: Brahma, Siva, Visnu. (Teremtő, Romboló-Megújító, Megtartó melléknévi igenevekkel adva vissza a jelentést, amelyek persze egész teológiát takarnak el...)

Indiának azokat a lakóit jelölik vele, akik a brahmanákat tekintik papjaiknak, vagy legalábbis azokat a tanokat követik, amelyek a brahmanák szent irataiban kifejezettek. A kifejezés eredete tehát hasonló a lámazmus szóéhoz, amellyel azokat a buddhistákat jelölik, akiknek a lámák a papjaik.

A hinduizmus ezzel ellentétben földrajzi fogalomból származik.

Az Észak-Indiába benyomuló muszlimok az Indus-vidék lakóit hinduknak nevezték. Ahogyan a görögök az Indus folyó indiai nevéből (a szanszkritban Szindhu, azaz folyó; még ma is megvan Szindh tartomány nevében) az *Indosz* nevet alkották, úgy a muszlimok *Szindhu*, az óperzsában *Hindus* képezték azoknak az indeknek a nevét, akik nem tartoztak a Próféta követői közé.

Ma a brahmanizmus és hinduizmus egymással felcserélhető fogalmak.

Azaz: az indiai talajon kialakult vallási-társadalmi rendszer, amelyhez a mai India lakosságának túlnyomó többsége tartozik.

A fogalom időbeli hatáiról viszont különböző nézetek vannak. Ha beleértjük az ősi vallást, akkor már az i.e. 3000 előtti (az

árják előtti) vallási formákat is így nevezhetjük (ld. még Harappa, Mohenjo, Daro). Szűkebb értelemben viszont a fogalom onnantól használható, amikortól az ősi elképzelések összeolvadnak a brahmanák kiváltságos helyzetének eszméjével, és a megváltásnak a gondolatával (Upanisadok, i. e. 8. sz.).

Az upanisadok kora óta brahmanizmusban bekövetkezett változás legszembetűnőbb az istenek világának teljesen eltérő voltában mutatkozik meg. Noha tisztelik még a védikus (a védákkal kapcsolatos, rájuk vonatkozó) isteneket, Indrát, Agnit, Varunát, Mitrát, mások mindinkább háttérbe szorítják őket. A panteon legelőkelőbb helyét a három főisten foglalja el: Brahma [Brámá], Visnu, Siva. Ez a klasszikus korszak.

védák *szanszkrit, vall.* Az óind (szanszkrit) irodalomnak az i. e. II. és I. évezredében keletkezett vallásos szövegei, könyvei.

(folyt. köv.)

Cser Ákos

Dietrich Bonhoeffer német evangélikus lelkész 1945-ben német börtönben, német katonák végezték ki. Nem állt be a hitleri államot Isten szavával alátámasztani igyekvők sorába, hanem megmaradt az ige elsődlegességénél, és azon mért le mindent, ami körülvette. Ezért veszélyessé lett a más mérce szerint építkező rendszerben. Az ő munkája, bizonyágtétele nyomán született az alábbi írás.

Jürgen Moltmann:

Isten van a dolgok végén

(részlet)

A keresztény teológia a „végre” vonatkozó kérdéseket a „végső kérdésekkel” foglalkozó eszkatológiában tárgyalja.

Hans Urs Balthasar „végjátéknak” mondotta a maga világtörténelmi „istendramatikájának” utolsó fejezetét, s bizonyára Samuel Becketre gondolt. Befejezéskor a személyes élet, a világtörténelem és a kozmosz „végmegoldásának” kell következnie. Az apokaliptikus fantázia Isten nagy végítéletét a világ végső napján - rend-

re nagy szenvedéllyel rajzolja. Akkor mondja ki az örök Isten a végső szót: a jók a mennybe, a rosszak a pokolba kerülnek, a Föld pedig tűzvészben semmivé válik. A világtörténelem aktái lezáródnak a világítéleten. Ismerjük az álomképeket is a vég-harcról: Krisztus és az Antikrisztus között, Isten és az ördögök között - „Armagedon völgyében”. A harcot a középkorban égből jövő tűz, a modern kor fundamentalizmusában atom- és hidrogénbombák döntik el; persze a jámborok előbb csodás módon „kimentődnek”, hogy csak a gonoszok pusztuljanak el a tűzben. 1945-ig, Hirosimáig a tűz volt az apokaliptikus végmegoldás eszköze, azt követően már a megsemmisülés.

Mindezek a gondolatok és elképzelések tényleg apokaliptikusak, de nem keresztények. A keresztény jövővárásoknak nincs köztük az ilyen végmegoldásokhoz, mert gyújtópontjuk nem az élet, a történelem vagy a világ vége, hanem sokkal inkább a kezdet: az örök élet kezdete, az Isten országának a kezdete és „az eljövendő világ” -

ahogyan a niceai hitvallás mondja - kezdete. Isten újat kezd az időbeli élet, az evilág és az időbeli teremtés végén. A keresztény remény a kezdetet várja a végben. Dietrich Bonhoeffer ezekkel a szavakkal búcsúzott fogolytársaitól 1945. április 9-én, amikor a flossenburgi internálótáborban a kivégzőhelyre vitték: „Itt a vég, s ez számomra az élet kezdete”. A végvárások csak akkor keresztények, ha jövő-horizontjukat az emlékezésből bontják ki: emlékeznek a kereszt-halálra és a megfeszített Krisztus feltámadására, aki Isten eljövendő dicsőségében támad fel. Krisztus vége/halála volt és marad az ő igazi kezdete! A keresztény végvárás nem azért viszi a jövőbe a világtörténelem múlt és jelen fejleményvonalait, hogy sejtéseket fogalmazzon meg valami jó, vagy inkább rossz végkifejletről. Inkább észreveszi Krisztus keresztjében e bűn-, halál- és ördögöldi világkorszak végének előrevételezését, mert Krisztus feltámadásában az új élet és a mindenség újjáteremtésének kezdetét hiszi, sőt, a Lélekben már meg is tapasztalja azt.

GYEREKOLDAL**Hogyan lett a tojás húsvéti tojássá?**

Katalin egyiptomi királylány volt. Már hosszú ideje Alexandriában élt. Akkoriban Rómában Maxentius volt a császár, ő volt a világ leghatalmasabb embere.

Egy nap Maxentius Alexandriába látogatott. Magához hívatta Katalint, és megkérte, hogy beszéljen neki Jézusról. A császár ugyanis híret vette, hogy Katalin keresztény. Ő sok Jézusról szóló történetet ismert, s miközben ezeket mesélte, a császár feszülten figyelt. Tetszett neki mindaz, amit Jézus az emberek között tett. Tanács-

adói nagyon csodálkoztak ezen, a császár ugyanis üldözte a keresztényeket. Sokakat megöletett.

Katalin Jézus életéről és haláláról mesélt, végül pedig arról, hogy a halottak közül feltámadt.

- Feltámadt a halottak közül? – kérdezte a császár megrökönyödve. Katalin bólintott. A császár felnevetett és így szólt:

- Csak akkor hiszem el, ha egy kőből életet tudsz támasztani.

Katalin csalódottan távozott. De azután eszébe jutott valami. Vásárolt egy kacsattojást, amelyről tudta, hogy hamarosan kikel belőle a madár. Ezzel ment másnap a császárhoz.

- Na megkísérled? – gúnyolódott a császár. Katalin odatartotta elé a tojást. A kiskacsa egy ütéssel feltörte a tojáshéjat. A császár nyugodtan nézte, ahogyan a kis állat kiszabadította magát a tojásból. Közben gúnyosan mosolygott.

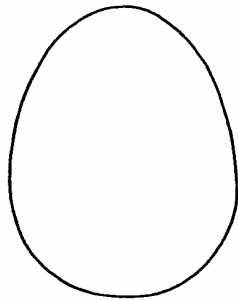
- Úgy tűnik, mintha halott volna – mondta Katalin. – Lát szölog halott, mégis él.

A császár gondolkodóba esett.

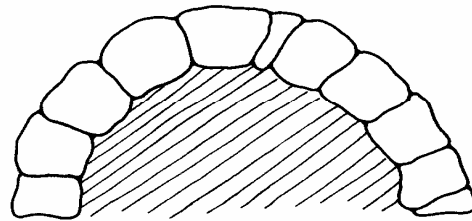
Így lett a tojás húsvéti tojássá, annak jelévé, amit az ember nem tud felfogni: Krisztus feltámadt, igaz és bizonyos, hogy feltámadt.

Mády Erzsébet

(ÖTLETTÁR Gyermekmunkások Lapja, 5. évf. 1. szám)

MIRE EMLÉKEZTET A HÚSVÉTI TOJÁS?

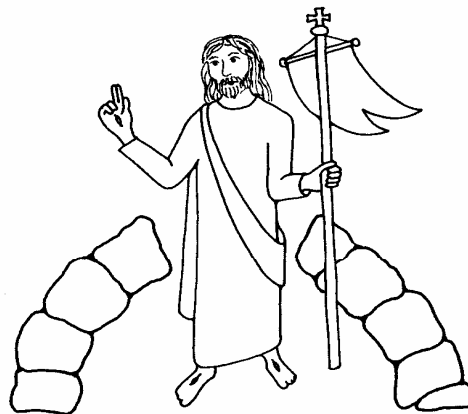
Lásd, még nincs feltörve, gömbölyű a tojás.

Halljátok a bánatot: Jézus a sírban van, Jézus halott!

Nézd, kikelt a csibe, itt a megújulás!

Halljátok a jó hírt! Jézus ma feltámadt, meghozta a gyógyírt!

HÍREK, ESEMÉNYEK:

- ☼ Az Evangélikus Egyház illetve a Tatabányai Evangélikus Alapítvány javára kitöltött **1%-os rendelkező nyilatkozat** gyülekezetünk honlapjáról (tatabanya.lutheran.hu) letölthető.
- ☼ Március 18-án négy konfirmációra készülő fiatal testvérünk – *Hargitai Zara, Horváth Nándor, Nagy Eszter, Szekeres Gábor* – a **XV. Országos Evangélikus Hittanversenyen** vesz részt.
- ☼ **Április 12-én**, húsvét előtti szerdán 18.30 órakor a Jókai utcai templomunkban **teológus hallgatók passió-előadása** lesz istentisztelet keretében. Minden érdeklődőt várunk erre a rendhagyó nagyheti alkalomra, illetve köszönettel vesszük olyan testvérek jelentkezését, akik ezen az estén szívesen adnának lakásukban szállást egy vagy két, az előadásban részt vevő fiatalnak.
- ☼ **Böjti esti istentiszteleteink** hátralevő alkalmai a Jókai utcában, a megkísértés története alapján:
 - ☼ március 29. 18 óra: Mt 4,8-10 - Farkas Etelka (Oroszlány)
 - ☼ április 5. 18 óra: Mt 4,11 - Szebik Károly (Csákvár)
- ☼ Nagyheti istentiszteleteink rendje:

Április 9. 10 órától	Virágvasárnapi istentisztelet úrvacsorával
Április 12. 18.30-tól	Passió-istentisztelet teológus hallgatók szolgálatával (részletesen ld. fennt.)
Április 13. 18 órától	Nagycsütörtöki istentisztelet úrvacsorával.
Április 14. 10 órától	Nagypénteki istentisztelet úrvacsorával.
Április 16. 10 órától	Húsvét vasárnapi istentisztelet úrvacsorával.
Április 17. 10 órától	Húsvét hétfői istentisztelet úrvacsorával.

- ☼ Húsvét után, **április 19-től** folytatódnak a **szerdai bibliaórák, 18 órai kezdettel**, a Tátra utcában. Az **április 26-i** alkalmon vendégünk lesz *Sztanó Péter*, az Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány vezetője. Ekkor az ő munkájukról és tervezett tatabányai szolgálatukról lesz szó. A további bibliaórákon pedig megkezdett témánkat, a Jelenések könyvét folytatjuk.
- ☼ **Konfirmációi ünnep** lesz pünkösd vasárnapján, június 4-én a délelőtti istentisztelet keretében. Előtte való nap, a szombaton **10 órakor** kezdődő istentisztelet keretében pedig a **konfirmandusok számot adnak** hitbéli ismereteikről.
- ☼ A januárban elindult **filmklub** sorozatunk következő alkalmi előreláthatólag az alábbi időpontokban tartjuk, a Tátra utcai kis-templomban:
 - ☼ Április 27. 18 óra
 - ☼ Május 18. 18 óra
 - ☼ Június 22. 18 óra

REMÉNYSÉG-ROVAT

AKIK GYÜLEKEZETÜNKBEN 2005. NOVEMBER 27., ÁDVENT 1. VASÁRNAPJA ÉS 2006. MÁRCIUS 13. KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPTAK...

 ... a keresztségben Isten Országába:

dec. 25.	Török Alex László	Tatabánya	Markó Nikoletta (ev.) és Török László	Tit 2,11-14
febr. 12.	Schill Milán	Tatabánya	Pintér Kitti (rk.) és Schill Milán	Mt 20,1-16

 ... az Élet és Halál Urától:

jan. 21.	Kánai Géza	87 évesen	1Jn 3,2
jan. 31.	Szimler Ferencné sz. Tóth Éva	71 évesen	Rm 6,23
Febr. 20.	Ökrös Lajosné sz. Varga Margit	86 évesen	1Kor1,9 ¹
márc. 13.	Páchl Nándorné sz. Krebs Teréz	89 évesen	Rm 8,12-15 ²

Karácsony ünnepén templomunkban egymás iránti hűségszándékukat nyilvánították ki, és szeretetük megerősödésére, a házasságra való készség felnövekedésére kértek áldást **Őri Anikó** és **Bartos József**.

¹Ökrös Lajosné Tatabányán élt, de temetése Székesfehérváron volt, Bencze András lelkész szolgálatával.

²Páchl Nándorné Tatabányán élt, de temetése Pusztavámon volt, Kapi Zoltán lelkész szolgálatával.

Alkalmaink		
Alkalom	Mikor?	Hol?
Imaközösség	Vasárnap 9 ³⁰ kor	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ kor	Jókai út 81.
Alsós hittanóra	Szombat 10 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.
Konfirmációi elő-készítő óra	Szombat 16 ⁰⁰ kor és kedd 17 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.
Ifjúsági alkalom	szombat 17 ³⁰ kor	Tátra u. 13.
Bibliaóra	Szerda 17 ⁰⁰ -tól	Tátra u. 13. vagy Előd vezér u. 18.
Minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás is van az istentiszteleten.		

- ☉ Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletekre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől.
- ☉ Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnének úrvacsorát venni.
- ☉ Kérjük az új otthonba költözöttek illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.
- ☉ Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igényel kapcsolatos kéréseket.

Weboldalunk címe: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A weboldal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a kkpityu@freemail.hu címre várjuk.

A Lámpás szerkesztősége várja az írásokat az alábbi címre: lampas@lutheran.hu

Várjuk az érdeklődőket a gyülekezeti levelezőlistákra:

fratemet-tatabanya@lutheran.hu

(általános gyülekezeti információk)

fratemet-fbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)

E listákra jelentkezni lehet a lelkészi hivatal címén:

tatabanya@lutheran.hu

A lelkészi hivatal címe:

Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.

Telefon: 34/316-201

Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címen.

Hivatali idő: megbeszélés szerint

Kertész Eszter

Passió

mögöttünk századokon át sorakoznak a Golgoták

tudunk már köpni jól kezünket mosni piszkosul tagadni konokul szaladni mint a nyúl

feltérképeztük hogy a test hol a legérzékenyebb ostortól hogy szakad az ing és hogyan törik a gerinc

tudjuk kérdezni iszonyval: Isten ilyenkor hol van? de ő már válaszolt: velem tetted keresztre vagy kínra bizonyval fiaimat feszítetted

ne keress hóhér és bira felett amikor éppen rajtam teljesítet az ítéletet

Dietrich Bonhoeffer esti imádsága a fogságban

Uram, Istenem

köszönöm neked, hogy elhoztad a mai nap végét.

Köszönöm, hogy megengeded, hogy a test és a lélek nyugalomra térjen.

A te kezed volt fölöttem,

őrzött és védelmezt engem.

Bocsásd meg e nap minden kishitűségét és igazságtalanságát, és segíts, hogy én is megbocsássak mindazoknak, akik velem igazságtalanul cselekedtek.

Engedj békeágban a te oltalmad alatt aludnom, és védj meg engem a sötétség támadásaitól.

Neked ajánlom az enyéimet,

neked ajánlom ezt a házat,

neked ajánlom testemet és lelkemet.

Istenem, legyen áldott a te szent neved. Ámen.

LÁMPÁS – Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja
Megjelenik negyedévente
V. évfolyam, 1. szám 2006. bőjt
Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra:
Tatabányai Evangélikus Egyházközség
OTP Bank: 11740009-20201533
Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány
Szerkesztőség: Tatabányai Evangélikus Lelkészi Hivatal
2800 Tatabánya, Tátra u. 13. Tel./Fax: 34/316-201
Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István, Vertényi Domonkos
Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

